

A meghallgató tisztviselő zárójelentése a COMP/C.39129 ügyben – hálózati transzformátorok

(Az egyes versenyjogi eljárásokban a meghallgatási tisztviselők megbízásáról szóló, 2001. május 23-i 2001/462/EK, ESZAK bizottsági határozat 15. és 16. cikkével összhangban – HL L 162., 2001.6.19., 21. o.)

(2009/C 296/07)

Ez a versenyjogi ügy hálózati transzformátorok gyártói között kötött kartellmegállapodással kapcsolatos.

A határozattervezettel kapcsolatban a következő észrevételek merültek fel:

Kifogásközlés

A kifogásközlést a Bizottság 2008. november 20-án fogadta el, és a következő hét vállalatcsoportnak küldte el: ABB Ltd; AREVA T&D SA; ALSTOM; Siemens AG; Fuji Electric Holdings Co. Ltd; Hitachi Ltd; és Toshiba Corporation (a továbbiakban: a felek).

A kifogásközlésben a Bizottság arra az előzetes következtetésre jutott, hogy a felek 1993 és 2003 között megsértették az EK-Szerződés 81. cikkét azáltal, hogy csatlakoztak egy szóbeli megállapodáshoz (gentlemen's agreement), amely szerint a japán gyártók beleegyeztek abba, hogy nem értékesítenek hálózati transzformátorokat Európában, az európai gyártók pedig beleegyeztek abba, hogy nem foglalkoznak értékesítéssel Japánban.

Válaszadási idő a kifogásközlésre

A felek számára a kifogásközlésre vonatkozó válaszára eredetileg hathetes határidőt biztosítottak. Valamennyi fél kérelmet nyújtott be hozzám a határidő meghosszabbítása iránt, amelyet részben megadtam. Valamennyi fél válaszolt a kifogásközlésre a meghosszabbított határidőn belül.

Iratbetekintés

A felek számára CD-ROM útján biztosítottak betekintést a Bizottság vizsgálati aktájába. A mentességet és engedékenységet kérelmezők társasági nyilatkozatait kizárólag a Bizottság hivatali helyiségeiben tették hozzáférhetővé.

A Bizottság aktájába való betekintés szabályairól szóló közlemény⁽¹⁾ alapján további betekintést biztosítottak néhány – a Bizottsághoz a szóbeli meghallgatás után benyújtott – beadványhoz, amelyet a Bizottság terhelő bizonyítékként szándékozott felhasználni végleges határozatában.

Szóbeli meghallgatás

A felek kérésére 2009. február 17-én szóbeli meghallgatásra került sor, amelyen valamennyi fél képviseltette magát.

A szóbeli meghallgatás során az egyik félnek lehetőséget biztosítottak, hogy írásban válaszoljon egy kérdésre. Ezt a választ azután elküldték valamennyi félnek, hogy észrevételeket tehesse; ez vezetett a fent említett további betekintés biztosításához.

A felek által kifogásolt eljárási kérdések

A felek a védekezéshez való jogra vonatkozóan több érvet adtak elő, amelyeket alapos vizsgálatot követően megalapozatlannak ítélem. A legfontosabb állítások a következők voltak:

— A Bizottság az egyik mentességet kérelmező által benyújtott, saját magára nézve terhelő bizonyítéokra támaszkodik, bár annak kérelmét elutasította.

A 2002. évi engedékenységi közlemény⁽²⁾ előírja, hogy a mentességet kérelmező visszavonhatja a bírság alóli mentesség kérelmezése céljából feltárt bizonyítékot, amennyiben a kérelmét nem fogadják el. Mivel azonban az érintett kérelmező nem élt ezzel a lehetőséggel, a Bizottság szabadon támaszkodhatott arra a bizonyítéokra a védekezéshez való jog megsértése nélkül.

— A Bizottság egy másik – azonban kapcsolódó – ügyben folytatott vizsgálatok során lefoglalt bizonyítékokra támaszkodik.

⁽¹⁾ HL C 325., 2005.12.22., 7. o., 27. pont.

⁽²⁾ HL C 45., 2002.2.19., 3. o., 17. pont.

A vizsgálatom kimutatta, hogy ugyanazt a bizonyítékot a későbbiek során önkéntesen benyújtották az egyik engedékenységi kérelemmel kapcsolatosan, illetve válaszul a jelen ügyben intézett információké-
résre. Ennek megfelelően az a tény, hogy a Bizottság ugyanezt a bizonyítékot lefoglalta vizsgálatai során,
nem vezethet a védekezéshez való jog megsértéséhez.

- Az európai feleket az eljárás korai szakaszában tájékoztatták a vizsgálat pontos hatóköréről, míg a japán felek csupán a kifogásközlésben kaptak arról tájékoztatást.

Ebben a tekintetben megjegyzem, hogy a vizsgálat eredetileg a szóbeli megállapodáson kívül bizonyos Unión belüli magatartásra összpontosított, amelyben a japán felekről nem feltételezték, hogy részt vettek. Az a tény, hogy az európai feleket tájékoztatták az ellenük folytatott vizsgálat csökkentett hatóköréről, nem jelent semmilyen megkülönböztetést, valamint egyáltalán nem vezet a japán felek védekezéshez való jogának megsértéséhez.

- Az egyenlő bánásmód elvével ellentétben az akta néhány dokumentumát az egyik engedékenységet kérelmező részére a kifogásközlés elküldése előtt feltárták, azonban az eljárásban részes többi fél részére nem.

Véleményem szerint az illetékes bizottsági szolgálatot semmi sem gátolja abban, hogy a jobb megértés és a vizsgálat előmozdítása érdekében a vizsgálati szakaszban megtárgyaljon a felekkel bizonyos információkat. Ez különösen igaz az engedékenységet kérelmezők esetében. A szóban forgó információkat mindenestre később valamennyi fél rendelkezésére bocsátották az iratbetekintési eljárás során. Ennek megfelelően ez a korai közlés nem sérthette meg az egyenlő bánásmód elvét, illetve nem érinthette hátrányosan a többi fél védekezéshez való jogát.

- Az egyik fél azt állította, hogy soha nem kapta meg a – későbbiekben elutasított – engedékenységi beadványára vonatkozó írásos elismervényt. A fél azt állítja továbbá, hogy a Bizottság illetékes szolgálata az engedékenységi kérelmet elutasító levélben nem határozta meg pontosan azt a dátumot, amelyikre vonatkozóan összehasonlította a benyújtott információkat az akkor már a Bizottság rendelkezésére állókkal.

A 2002. évi engedékenységi közlemény⁽¹⁾ alapján az engedékenységet kérelmező írásos elismervényt kap, amelyben igazolják a kérelem benyújtásának dátumát. Ennek megfelelően az ilyen igazolás hiánya eljárási szabálytalanságnak minősül. Továbbá, és különösen az igazolás hiányában, úgy vélem, hogy eljárási szabálytalanságnak minősül az, hogy az engedékenységi kérelmet elutasító levélben nem tüntették fel az összehasonlítás dátumát. Mindazonáltal – és nyitva hagyva annak kérdését, hogy az összehasonlítás dátuma döntő hatással lenne-e a kérelmező engedékenységi státusára – úgy vélem, hogy ezen eljárási szabálytalanságok egyike sem olyan jellegű, hogy a védekezéshez való jog megsértéséhez vezessen.

A határozattervezet

A határozattervezetben a Bizottság lényegében fenntartja a kifogásközlésben szereplő kifogásait, a jogsértés időtartamát azonban jelentős mértékben csökkentette.

Véleményem szerint a határozattervezet csak azokat a kifogásokat érinti, amelyekre vonatkozóan a feleknek lehetőségük nyílt saját álláspontjuk ismertetésére.

Következtetés

A fentiek alapján megállapítom, hogy az eljárás valamennyi résztvevőjének meghallgatáshoz való jogát tiszteletben tartották.

Brüsszel, 2009. október 5.

Michael ALBERS

(1) HL C 45., 2002.2.19., 3. o., 14. és 25. pont.